

Norsk Folkehjelp
Fagbevegelsens solidaritetsorganisasjon

Foto: Are Stranden

Solidaritet med Rwandas kvinner
Norsk Tjenestemannslag
Statusrapport 2014–2018

SAMARBEID OM SOLIDARITET

Norsk Tjenestemannslag (NTL) har lange tradisjoner for solidaritetsarbeid, og har i flere landsmøteperioder støttet Norsk Folkehjelps internasjonale solidaritetsarbeid. I 2014 inngikk forbundet en langsiktig samarbeidsavtale om støtte til programmet vårt i Rwanda. Den økonomiske støtten fra NTL på 150 000 kroner årlig har vært viktig, og utløser ni ganger mer i Norad-midler. Dette har bidratt til at våre partnerorganisasjoner står bedre rustet i arbeidet for å bekjempe kjønnsbasert vold i Rwanda.

Selv om Rwanda er i ferd med å reise seg etter folkemordet i 1994, er veien lang fram til et mer likestilt samfunn. Rwanda er et patriarkalsk samfunn hvor mennene har makt og tilgang på formelle jobber. Kvinnene blir ikke sett på som likestilt med mennene, og det skapes et avhengighetsforhold hvor kvinnene kommer dårligst ut. Maskulinitet blir ofte forbundet med fysisk styrke og kontroll. Fysisk, seksuell eller psykisk vold blir ofte løsningen på å vise maktforholdet i familien.

Gjennom lokale partnerorganisasjoner jobber Norsk Folkehjelp for å redusere den kjønnsbaserte volden som ofte foregår i de nære forbindelsene. Volden rammer en femdel av befolkningen årlig, og gjennom kampanjer, forsoningssamtaler og utdanning bidrar Norsk Folkehjelps partnere til varige endringer.

NTL har egne dørråpnere for solidaritetsarbeidet, og de har bidratt til at arbeidet i Rwanda har blitt godt kjent i forbundet. I tillegg har NTL gjennom sine foreninger og avdelinger gitt støtte til både Rwanda og andre av våre prosjekter i perioden. Vi takker Norsk Tjenestemannslag for solidariteten og engasjementet, og ser fram til videre samarbeid.

Henriette Killi Westhrin
Generalsekretær Norsk Folkehjelp

Norsk Folkehjelp er fagbevegelsens humanitære solidaritetsorganisasjon. Vi jobber med internasjonalt utviklingsarbeid, sanitet og redningstjeneste, humanitær nedrustning og flyktning- og integreringsarbeid. Norsk Folkehjelp har 13 000 medlemmer i Norge og ca. 2200 ansatte i rundt 40 land.

NORSK FOLKEHJELP I RWANDA

Norsk Folkehjelp har arbeidet i Rwanda siden 1994. Landet har en svært traumatisk historie preget av at over én million mennesker ble drept i løpet av hundre dager under folkemordet i 1994. På våren og sommeren det året ble også 250 000 kvinner voldtatt.

I årene etterpå foregikk det enorme sosiale og politiske endringer, fra kaoset i kjølvannet av folkemordet til gjenetableringen av lokale organisasjoner, desentraliseringsreformer og introduksjonen av nye arenaer for folkelig deltakelse.

I august 2017 vant Paul Kagame sitt tredje presidentvalg med 98 prosent av stemmene. Rwanda har en relativt lukket politisk kultur som til tider kan ha lav toleranse for politisk mangfold. Men landet fortsetter å være et land i utvikling, og det er en

sterk politisk vilje til å framstå som et modelland i Afrika.

Som et resultat av landets tragiske fortid og den alltid tilstedeværende frykten for å vende tilbake til tilstandene som førte til folkemordet i 1994, vil andre hensyn ofte veie tyngre enn demokratiske prinsipper.

Norsk Folkehjelp har lang tradisjon for å knytte sitt solidaritetsarbeid og samarbeid nært til folks egne initiativer og dagsordener. Sterke lokale organisasjoner øker deres evne til å be-

stemme over egne liv og påvirke forholdene de lever under.

I Rwanda har Norsk Folkehjelps partnere tatt en ledende rolle for sikre rettighetene til de mer sårbare medlemmene av samfunnet: kvinner, barn, funksjonshemmede og minoriteter.

Også i dag – over 20 år etter folkemordet – er det fortsatt flere kvinner enn menn i landet. Kvinnene er også i flertall i parlamentet. Men til tross for at kvinnene har styrket sin stilling, blir mange utsatt for

kjønnsbasert vold. Å bruke vold for å holde kvinner og barn «på plass» er helt vanlig praksis.

De seks partnerne som NTL støtter i Rwanda gjør en stor innsats for å løfte landet ut av fattigdom. Stikkord er demokratisering, ytringsfrihet, bekjempelse av kjønnsbasert vold, kombinert med folkelig deltakelse.

Utgitt av: Norsk Folkehjelp
Trykk: LO Media
Layout og tilrettelegging: Ellen Heggstad/Kirsti Knudsen
Foto: Norsk Folkehjelp

INNSATS MOT VOLD

Seks av Norsk Folkehjelps lokale samarbeidspartnere har gått sammen om en innsats mot kjønnsbasert vold, herunder fysisk, økonomisk, seksuell og psykologisk vold, som er et stort problem for kvinnene i Rwanda.

Åtte av ti har opplevd emosjonell, fysisk eller seksuell vold, enten som offer eller overgriper. Volden rammer gifte kvinner mer enn ugifte kvinner, og så mange som 22 prosent av kvinnene har vært utsatt for seksuell vold minst én gang i livet.

I de distriktene Norsk Folkehjelp er aktiv har det vært en reduksjon av kjønnsbasert vold. Aktivitetene ledes i stor grad av frivillige, og omfatter kurs i konfliktløsning, rådgivning og hjelp til å takle traumer og endre handlingsmønstre. Mange av de frivillige er par som selv har klart å forandre samlivsmønsteret sitt.

Ending Gender Based Violence-prosjektet har i høy grad bidratt til å ikke bare redusere familievold, men også til å bygge opp lokalsamfunnenes evne til selv å mobilisere og handle kollektivt mot dette samfunnsproblemet.

Kjønnsbasert vold er utbredt i Rwanda. Takket være Norsk Folkehjelps lokale partnere har flere distrikter opplevd en reduksjon av dette samfunnsproblemet.

NTL har i landsmøteperioden støttet disse partnernene i arbeidet med å redusere kjønnsbasert vold. Alle inngår i Norsk Folkehjelps Norad-program i Rwanda:

Tubibe Amahoro ble grunnlagt i 2000, og arbeider for å motvirke kjønnsbasert vold mot kvinner og ungdom. De arrangerer lokalsamfunns møter og kurser kvinner og menn i å bli likestillingsagenter. De samarbeider med lokalt politi i voldssaker og gir opplæring til lokalbefolkning og myndigheter i menneskerettigheter og likestilling.

Pro-Femmes ble stiftet i 1992, og er den største nasjonale paraplyorganisasjonen, med 258 medlemsorganisasjoner, som arbeider for å styrke kvinners stilling i Rwanda. De arbeider opp mot nasjonale myndigheter i likestillingsspørsmål, og er spesielt opptatt av å fremme kvinners sosioøkonomiske, politiske og juridiske status.

Coporwa ble grunnlagt i 1995, og har i dag 450 betalende medlemmer. Organisasjonen arbeider for å styrke rettighetene til urfolket twa/batwa. Kjønnsbasert vold er en av mange utfordringer som urbefolkningen står overfor. Coporwa arbeider på grasrota med konfliktløsning og bevisstgjøring, men driver også påvirkningsarbeid overfor myndighetene.

Rwanda Womens Network ble opprettet i 1997 for å bedre kvinners hverdag. Den viktigste målgruppa er kvinner som er utsatt for seksualisert og kjønnsbasert vold, og barn og familier som lever med hiv/aids. Noen av nettverkets medlemsorganisasjoner driver krisesentre hvor kvinner og barn kan søke tilflukt. 52 grasrotorganisasjoner og kooperativer er med i nettverket.

AJPRODHO ble grunnlagt i 1997 som en menneskerettighetsorganisasjon for og med studenter. I dag er den landsomfattende og har 2000 medlemmer. De arbeider med å gi ungdom muligheter til å fremme menneskerettighetsspørsmål lokalt på grasrota og nasjonalt med lobbyarbeid overfor myndighetene.

Rwanda Men's Resource Centre ble grunnlagt i 2008 med en visjon om å fremme positiv maskulinitet. Ettersom maskulinitet tradisjonelt er forbundet med fysisk styrke, kan dette få negative følger for kvinner og barn. RWAMREC oppfordrer derfor menn til å bruke sin maskulinitet på en positiv måte, for eksempel til å beskytte kvinnene i stedet for å tukte dem. De tilbyr aktiviteter til menn og ungdom for å få dem til å forstå at en kvinne fortjener respekt for den hun er og det hun gjør. Videre oppfordrer de menn til å støtte kvinners lederskap og styrke forholdet mellom kvinner og menn i likestillingsspørsmål.

POLITISK PÅVIRKNINGSARBEID GIR RESULTATER

Batwafolket i Rwanda lever i ekstrem fattigdom, og over 80 prosent er analfabeter. Organisasjonen Coporwa holder kurs for å utdanne såkalte Gender Focal Points – talspersoner for sine lokalsamfunn – og nå har batwaene i Nyaruguru lykkes med å påvirke lokale ledere til å gi dem de rettighetene de har krav på.

NTL støtter pottemakerorganisasjonen Coporwa som ble stiftet i 1995 for å forsvare batwaenes rettigheter. Urfolket, som tradisjonelt har livnært seg av pottemakeri, utgjør rundt 36 000 av Rwandas nesten tolv millioner innbyggere. Coporwas mål er å sikre dem utdanning, bedre økonomi og bedre integrering, slik at de får muligheten til å leve likeverdige liv.

– Det begynte med at vi fikk opplæring i politisk analyse og påvirkningsarbeid, forteller en av talspersonene i Nyaruguru. – Vi lærte om de ulike stadiene av politisk analyse og hvordan de kan munne ut i en plan for hvordan vi kan få bedre innflytelse i samfunnet.

Ifølge Jeanne, en lokal representant fra Coporwa, var kunnskap om politisk påvirkning ikke kursdeltakernes sterke side:

– Det kom tydelig fram gjennom spørsmålene som ble stilt og gjennom kroppsspråket deres da de ble fortalt at de i etterkant kunne bruke det de lærte til å drive politisk påvirkningsarbeid. Alt tydet på at kursdeltakerne ikke var klar for å gi seg i kast med dette arbeidet, og at det var for komplisert ut fra deres kunnskapsnivå og uoppnåelig med tanke på deres sosioøkonomiske status.

Kurslederne måtte derfor endre sin tilnærming i opplæringen ved å bringe inn andre læringsteknikker, som case-studier og rollespill. De inviterte også en lokal leder som de visste var opptatt av å støtte batwa-samfunnets kamp, slik at han kunne vise deltakerne at det er mulig å få lokale ledere over på deres side, selv om det ikke er enkelt.

URETTFERDIG BEHANDLET

Batwafolket har lenge stått overfor alvorlige problemer. De fleste familiene lever i fattigdom, og svært få av barna går på skolen. De har en sterk følelse av at de er gjenstand for urettferdig behandling i forhold til andre grupper. Følelsen stammer til en viss grad fra en mangel på forståelse for hvordan lokalstyret fungerer. Dette gjør dem sårbar – særlig i møte med loven, og det reduserer deres tilgang til samfunngoder og muligheten til å få sin stemme hørt. Dette kan også være hovedgrunnene til den apatien deltakerne på Coporwas kurs viste i starten, ifølge kurslederne.

– Til tross for dette fullførte vi opplæringen, og forpliktet oss til – om enn noe nølende – å starte med påvirkningsaktiviteter, selv om det ikke sto helt klart for oss hvordan vi skulle gjennomføre dette, sier en av kursdeltakerne fra Mata-området.

Med stødig veiledning fra Coporwa har likestillingsagentene sikret at 64 steder i Nyaguru-distriktet er tatt inn på listen over områder der folk har krav på økonomisk sosialhjelp. En rekke familier har fått dyr for oppdrett – 25 geiter og 26 griser – og 58 familier har fått gratis helseforsikringsbevis.

– Etter dette er det ingen som tviler på at det er mulig å få til forandring, og at det er et stort potensial for å lage en sterk bevegelse med talspersoner for å sikre batwaenes rettigheter, sier direktøren i Coporwa, Yvonne Musabyimana.

Batwafolket er omfattet av fattigdomsprogrammet. Det betyr at myndighetene setter opp hus til de mest vanskeligstilte. Men mange hus mangler vinduer og dører. Bildet er fra en inspeksjon som Coporwa utfører for å se om myndighetene leverer i henhold til avtalen.

RÅDGIVNING REDDET EKTESKAPET

Kalisa Samson vil aldri glemme den hjelpen han fikk fra likestillingskontakten i landsbyen sin. Det reddet familien og ekteskapet hans.

Ekteparet Kalisa Samson og Uwimana Immaculate bor i en tradisjonell landsby utenfor Rwandas hovedstad Kigali. De har vært gift i ti år, og har tre barn – to gutter og ei jente. Selv om Kalisa elsker alle barna sine, har han likevel et spesielt forhold til datteren. Hun er yngst, og har alltid fått ekstra oppmerksomhet og gaver. Til tross for dette har brødrene hennes aldri vist noen tegn til sjalusi.

Kalisas forhold til kona Uwimana har vært mer komplisert. Han er opplært til at hun ikke vil respektere ham hvis hun ikke blir tuktet, derfor var han vant til jevnlig å slå henne og stenge henne ute fra huset. Ofte fornærmet han henne i barnas nærvær. I tillegg hadde Uwimana ikke noe å si når det gjaldt avgjørelser om husholdningen og deres felles eiendom. Hun ble utsatt for enorme lidelser og ydmykelses, og kunne ikke finne en vei ut av uføret.

DIALOGARBEID

En dag hun snakket med en av sine beste venner om sitt vanskelig ekteskap, fikk hun høre om dialogarbeidet som foregikk i landsbyen i regi av likestillingskontakten. Hun bestemte seg for å bli med på en samling for å prøve å finne en løsning på problemene sine.

Da dagen var over, bestemte Uwimana seg for å søke personlig råd hos likestillingskontakten i Rwanda Women's Network. Likestillingskontakten tilbød seg å besøke ekteparet hjemme, men da Kalisa hørte om dette, ble han rasende. Han ville ikke at utenforstående skulle blande seg i hans privatliv. Likestillingskontakten hadde ikke annet valg enn å rette seg etter hans avgjørelser.

EKTE MANNFOLK SLÅR IKKE

Overgrepene og volden fortsatte, men hver gang likestillingskontakten forsøkte å få til en avtale med Kalisa, nektet han å komme. Til slutt, med hjelp fra menn som hadde vært i tilsvarende situasjon, og fra lokale ledere, lot Kalisa seg overtale til å være med på et kveldsmøte for ektepar. Det som skjedde på møtet utfordret alt han hadde lært. Fra menn han anså som ekte mannfolk fikk han høre overbevisende argumenter om hvordan og hvorfor de hadde endret oppførselen sin og måten de behandlet konene sine på.

Da de kom inn på hvilke konsekvenser partnervold kunne få for barna, ble Kalisa for alvor interessert. Han fikk høre om hvordan sønnene kunne ta etter ham og vokse opp til å bli voldelige, og at det også kunne føre til at de ble traumatisert og fikk alvorlige helseproblemer. Da han i tillegg fikk vite at datteren hans som voksen kunne risikere å frykte eller hate alle menn, fikk Kalisa en bedre forståelse av hva vold kan føre til. Dette motiverte ham til å delta på alle kveldssamlingene for par, og han var blant dem som stilte flest spørsmål. Litt etter litt har han endret atferd og tillatt likestillingskontakten å komme hjem til familien for å diskutere hvordan situasjonen kan bedres.

Forandringen overrasket alle i landsbyen. Kalisa har gått fra å være en voldelig mann som slo sin kone nesten hver dag, til en som respekterer henne og i tillegg snakker offentlig om sin utvikling. Ekteparet ser nå ut til å ha et lykkelig familieliv. Ifølge Rwanda Women's Network Field er det sju andre menn i området som har gjennomgått mer eller mindre den samme endringen, og med NTLs støtte kan de være viktige rollemodeller for andre menn i landsbyen.

Problemet med kjønnsrelatert vold tas ofte opp gjennom teaterforestillinger som samler mange mennesker. Her fra en samling NTLs partner Rwanda Network Women hadde i Kigali.

Gjennom støtten fra Norsk Tjenestemannslag er det i landsmøteperioden gjennomført en rekke aktiviteter i Rwanda:

UKENTLIGE RADIOSENDINGER

I Karongi- og Burera-distriktene sendes det ukentlige radio-programmer om kjønnsrelaterte spørsmål. En programleder introduserer emnet, og folk lytter og ringer inn for å stille spørsmål direkte til representanter for myndighetene. Radio-programmene, som varer i 30 minutter, ble sendt i 2015, 2016 og 2017, og nådde 158 000 mennesker.

16 DAYS OF ACTIVISM

16 days of activism-kampanjen er gjennomført i seks distrikter. Dette er en internasjonal kampanje for å bekjempe vold mot kvinner og jenter og skape bevissthet rundt kjønnsforskjeller og relaterte problemstillinger. Kampanjen blir kjørt hvert år fra 25. november – den internasjonale dagen for bekjempelse av vold mot kvinner – til 10. desember, som er Menneskerettighetsdagen.

KVINNEFORUM

Kvinneforum er månedlige møter som bringer kvinner sammen for å diskutere problemstillinger rundt det som begrenser deres deltakelse og representasjon i beslutningstakende organer, og hvordan situasjonen kan bedres. De tar også opp hvordan de kan støtte og informere kvinner som ikke har anledning til å delta på møtene.

UNDERVISNINGSMATERIELL

Målet er å utvikle harmoniske familier. Det er produsert og delt ut en rekke hefter om hva som fører til konflikter i ekteskapet og hvordan de kan håndteres. Noen av de viktigste temaene er hvordan bygge/opporettholde et sunt forhold mellom ektefeller/partnere, hvordan bygge/opporettholde sunne forhold mellom medlemmer i den utvidede familien, og hvordan unngå konflikter som skyldes skjev fordeling i tilgangen til og kontrollen over husholdningenes ressurser. Heftene deles ut på allmøter, og har nådd 1,8 millioner personer.

KAPASITETSBYGGING/OPPLÆRING

Partnerorganisasjonen Tubibe Amahoro har fått styrket sin kompetanse på kvinners rettigheter i politikken og hvordan de skal forsvare dem. Opplæringen har som mål å lære opp prosjektpersonalet slik at de kan motivere lokale ledere til dialog med innbyggerne rundt likestillingsproblematikken. Kursene har gått over fem dager, og både kvinner og menn har deltatt.

SAMLINGER FOR PAR

På landsbynivå – den laveste administrative enheten i Rwanda – har det vært arrangert kveldssamlinger for par. Deltakerne møtes for å diskutere utfordringer med kjønnsbasert vold og sammen finne gode løsninger. Frekvensen varierer fra landsby til landsby, minimum én gang i måneden og maksimalt ukentlig. Samlingene ble gjennomført i 2015 og 2016, og startet opp igjen i 2018.

Diskusjonene varer fra én til to timer, og dreier seg om hvordan bygge et harmonisk forhold hjemme, positiv maskulinitet, ungdomsgraviditet og narkotikamisbruk blant ungdom. Deltakerne blir også informert om den nylig reviderte familieloven og loven som regulerer ekteskapsregler og arv. Rundt to millioner mennesker er nådd, og et resultat av dette arbeidet er at kvinnenes deltakelse i beslutningsprosesser har økt.

FAKTA OM RWANDA

Offisielt navn: **Republic of Rwanda**
 Hovedstad: **Kigali**
 Flateinnhold: **26 338 km² (Hedmark fylke: 27 397 km²)**
 Folketall: **11,9 millioner**
 Religion: **Protestanter (49,5 %), katolikker (43,7 %), muslimer (2 %)**
 Gjennomsnittsalder: **19 år (Norge: 39,2 år)**
 Forventet levealder: **64,3 år (Norge: 81,9 år)**
 Aldersstruktur: **0–24 år – 60 % (Norge: 30 %)**
 Fødselsrate: **30,7 pr. tusen (Norge 12,2)**
 BNP pr. innbygger: **2100 USD (Norge: 71 800 USD)**

Kilde: CIA World Factbook

MØTEPLASS FOR FORELDRE

Parents Evening forum (PEF) er et tilbud som ble iverksatt av det rwandiske likestillingsdepartementet i 2013 for å styrke samholdet i familiene. Her møtes foreldre i samme landsby – menn og kvinner – for å diskutere spørsmål som har betydning for familielivet. Ikke minst er det viktig å finne fram til løsninger som bedrer familiens levekår.

Norsk Folkehjelps partnerorganisasjon Rwanda Men's Resource Centre (RWAMREC) organiserer møtene, som holdes i utvalgte landsbyer med ulike temaer én gang i måneden. Hver landsby har sine Gender Focal Points – likestillingsagenter som har fått opplæring i konfliktløsning, likestillingsspørsmål og politisk påvirkningsarbeid – og de kan fortelle at det ikke er like lett for alle å kvitte seg med gamle kjønnsrollemønstre.

På et møte der temaet var fordeling av ansvar for plikter og gjøremål i familien, var meningene delte. Blant det som kom fram, var:

- **Barnestell:** Noe av ansvaret er biologisk bestemt, for eksempel å vaske spedbarn. Mennene mister landsbyens respekt om de gjør dette.
- **Oppdragelse:** Rollene mellom mann og kvinne i oppdragelsen av barna bærer preg av «Bare vent til pappa kommer hjem ...» Begge foreldrene bør være rollemodeller, sier likestillingsagentene.
- **Oppsøkende virksomhet:** I en av landsbyene syntes mennene det er nedverdiggende å oppsøke menn og kvinner for å lære hva som er rett og galt. Derfor foreslo likestillingsagentene å få med flere menn med juridisk kompetanse (paralegals) i slike møter ute i landsbyene.

Noen problemstillinger er det også enighet om i landsbyene, for eksempel at menn kan ha et delansvar for å sørge for mat til barna. Menn og kvinner er også enig om at foreldreløse barn skal tas vare på av lokalsamfunnet i fellesskap

En likestillingsagent fra Bukoso viser til at tenåringsgraviditeter ofte er resultat av kjønnsbasert vold. I september 2018 ble 19 familier utsatt for slik vold i kommunen Bukaso. Tre saker om tenåringsvoldtekt har vært oppe i retten, og gjerningsmennene ble dømt.

I Bukoso var det i 2017 hundre forekomster av kjønnsbasert vold, og 64 av sakene fikk en positiv utvikling etter at likestillingsagentene og landsbylederne ble involvert. Likestillingsagentene jobber nært med lederne av landsbyene. En av konsekvensene av vold i hjemmet er at barna ikke kommer seg på skolen. Etter behandlingen av sakene i 2017 har 36 barn begynt på skolen igjen.

Likestillingsagentene ser også at det er flere tilfeller av kjønnsbasert vold i familier hvor mor og far ikke er lovlig gift. Flere av dem foreslår derfor at de må arbeide for at flere gifter seg lovlig. Det er også en stor utfordring at kvinnene for det meste arbeider i hjemmet. Dette blir av mange ikke ansett som arbeid, og fører til diskusjoner og krangler om at kvinnene ikke bidrar til familieøkonomien – krangler som ofte ender med vold.

RWAMREC

Rwanda Men's Resource Centre (RWAMREC) er en av Norsk Folkehjelps partnere i Rwanda som NTL støtter gjennom samarbeidet. De arbeider for å skape respekt for kvinner og redusere volden mot kvinner og barn. Menn oppfordres til å støtte kvinners lederskap og styrke forholdet mellom kvinner og menn i likestillingsspørsmål.

DØRÅPNERNE HAR ORDET

HARALD BORGERUD
NTL NAV

1. Jeg ønsket å bli døråpner både for å lære om kjønnsbasert vold og for å kunne formidle denne kompetansen til andre.
2. Det viktigste er å formidle den flotte jobben som gjøres for pengene som er bevilget av avdelinger og gitt av enkeltpersoner.
3. Det har vært en gjennomgående god mottakelse i organisasjonen fordi pengene går til det faktiske arbeidet ute og ikke til administrasjon.

INGER ELIN UTSI
NTL UiT
Norges arktiske universitet

1. Fordi det var en fantastisk mulighet til å sette søkelyset på et tabuområde i Norge – vold i nære relasjoner – og fordi jeg ville delta i solidaritetsarbeid. Med tanke på Rwandas historie anså jeg det som særlig viktig å kunne bidra.
2. Døråpnere er vitner på at pengene kommer til nytte og brukes riktig. De får egne opplevelser som de kan dele fra bistandsarbeidet.
3. Det er svært positivt at NTL velger å ha døråpnere, og det har vært stor interesse for å høre om arbeidet. Det har ført til ytterlig støtte fra medlemmene – økonomisk og moralsk.

1. Hvorfor ville du være døråpner?
2. Hva er din viktigste oppgave som døråpner?
3. Hvordan har du blitt mottatt ute i organisasjonen?

LONE ALICE JOHANSEN
NTL SENTRALFORVALTNINGEN

1. Først og fremst ønsket jeg å lære mer om Norsk Folkehjelp og NTLs prosjekt i Rwanda. En døråpner får en unik mulighet til å møte og snakke med menneskene som er involvert i prosjektet og til å se NTLs støtte med egne øyne. Det Norsk Folkehjelp gjør internasjonalt er viktig fordi de bidrar til lokal organisering.
2. Å være en døråpner betyr for meg å skape muligheter og åpenhet. En døråpner er en slags brobygger mellom Rwanda og Norge, og det viktigste er å spre informasjon om den jobben som blir gjort for å skape økt likestilling, styrke kvinners stilling og forebygge kjønnsbasert vold i Rwanda.
3. Jeg har blitt invitert til å holde foredrag for NTL ved flere anledninger, noe som har bidratt til videreformidling av arbeidet i Rwanda, og økte innsamlede midler. For hver krone NTL gir, bidrar Norad med ni kroner. Det vil si at NTLs økonomiske støtte i landsmøteperioden har blitt til seks millioner kroner!

BESTILL ET ENGASJERENDE FOREDRAG

Våre tre døråpnere kommer gjerne til deg for å fortelle hvordan NTL og Norsk Folkehjelp bidrar til å bekjempe vold mot kvinner i Rwanda.

Kontaktinformasjon:

Harald Borgerud, tlf. 958 98 053, harald.borgerud@nav.no
Inger Elin Utsi, tlf. 907 90 626, inger.e.utsi@uit.no
Lone Alice Johansen, tlf. 971 37 691, ljo@krisesenter.com

GI DITT BIDRAG

NTL har sin egen innsamlingsaksjon for Rwanda, og organisasjonsleddene oppfordres til å bidra økonomisk her: minaksjon.folkehjelp.no/norsk-folkehjelp/3-3208

FÅ INFORMASJON

For mer informasjon og spørsmål, kontakt: Joachim Frivold i NTL, tlf.: 990 01 676, e-post: jf@ntl.no eller Are Stranden i Norsk Folkehjelp, tlf.: 911 33 226, e-post: arest@npaid.org

FØLG OSS

facebook.com/folkehjelp
twitter.com/norskfolkehjelp
Norsk Folkehjelp
PB 8844 Youngstorget
0028 OSLO. Tlf. 22 03 77 00
www.folkehjelp.no